

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl při hlavním líčení konaném dne 7. prosince 2017 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Švorčíkové a přísedících Miluše Tarabové a Miluše Fabiánové

takto:

Obžalovaný

Radim [redacted], narozený [redacted] v Liberci, trvale bytem [redacted]

je vinen, že

na 0,939 km silnice III/27252, v katastru obce Frýdlant, kolem 20:10 hod. dne 15. 6. 2015, jako řidič vozu zn. Škoda Superb 3U, r. zn. 5L0 3018, v rozporu s ust. § 5 odst. 2 písm. b), § 17 odst. 5 písm. a), c) a § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pod vlivem methamphetaminu, v množství nejméně 200 ng/ml v krvi, v nedovolené rychlosti 130 km/h a před nepřehlednou, úzkou zatáčkou vlevo předjížděl motocykl zn. Suzuki GSX R 750, r. zn. 2 T 6023, řízený Jaroslavem [redacted] nar. [redacted], čímž zapříčinil náraz řídítek motocyklu do pravé strany automobilu, v jehož důsledku došlo k tečnému vybočení motocyklu a následně i vozidla ze silnice vpravo a jejich střet se stromem; Jaroslav [redacted] přitom utrpěl zranění, jejichž vlivem vzápětí zemřel, a spolujezdkyně v autě Barbora [redacted], nar. [redacted] zlomeninu bederního obratle L1, s nutnou dobou léčení nejméně 2 měsíce,

tedy

1. jinému z nedbalosti způsobil smrt a spáchal takový čin proto, že hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy,
2. jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal takový čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

3. vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, způsobil takovým činem dopravní nehodu a jiný závažný následek.

Tím spáchal

- ad 1. přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 trestního zákoníku,
- ad 2. přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku,
- ad 3. přečin ohrožení pod vlivem návykové látky z § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání čtyř (4) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 471 14 975, pobočka Ústí nad Labem, se sídlem W. Churchilla 1367/7 Ústí nad Labem škodu ve výši **339 107 Kč.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, IČO: 411 97 518, regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj se sídlem Mírové náměstí 35/C Ústí nad Labem a Mária [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byl prokázán skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný při hlavním líčení uvedl, že v Chrastavě vyzvedl svoji přítelkyni a domluvili se, že se pojedou koupat na Mlýnici. V té době brali s Jardou (poškozeným [redacted]) drogy. Jarda si dal něco v autě, pak vykouřil jointa a pak se ještě napil whiskey. Aplikoval si asi 0,3 g až 0,4 g pervitinu nitrožilně. Obžalovaný sám měl asi 0,1 g až 0,2 g pervitinu. Obžalovaný s přítelkyní Jardou přemlouvali, aby jel s nimi autem, on řekl, že ne, že pojedou na motorce. Jednalo se o motocykl SUZUKI GSI R 750. Měla sjetou zadní pneumatiku. K vodní nádrži jeli přes obec Vítkov, cestou se vzájemně honili. Až k Vítkovu jel poškozený první, před alejí však téměř zastavil, neboť to tam neznal. Zde jej obžalovaný předjel. Po projetí ostré pravotočivé zatáčky obžalovaný čekal, že jej Jarda zleva předjede, nakonec se však objevil napravo od automobilu. Jeli asi 50 km/h. Při tomto předjíždění motorka uklouzla na šterku a on zavadil řidítky o auto obžalovaného. To ale vyrovnal, rozjel se a obžalovanému ujel. Obžalovaný rovněž zrychlil. Jel asi 40-50 metrů před obžalovaným, ten jej nemohl dojet. Rovina byla asi 700-800 metrů. Pak ve vzdálenosti asi 50 m před automobilem obžalovaný viděl, jak poškozený s motorkou nic nedělá, ačkoliv před ním byla zatáčka a jel přímo na strom. Viděl náraz, kdy poškozený se odrazil od stromu a letěl do levé části. Obžalovaný strhl volant doprava, začal brzdit, aby Jardu nepřejel. K poškozenému se dostal na poloviční vzdálenost. Obžalovaný pak volal sanitku. Pokud jde o

Shodu s prvopisem stvrzuje Radka Stančíková.

technický stav automobilu, má za to, že automobil brzdil pouze jednou částí. Asi 2 měsíce před nehodou měl problémy s brzdami, které mu opravovali v servisu v Liberci. Pokud jde o užívání drog, v té době byl závislý na pervitinu, bral jej asi třikrát týdně. Následně se šel dobrovolně léčit a v současné době již drogy neužívá. Dobrovolně odevzdal řidičský průkaz. Matku pana [REDAKCE] nijak nekontaktoval, navštěvoval pouze jeho přítelkyni, která byla těhotná a potratila. V přípravném řízení obžalovaný uváděl, že jej motocyklista předjel zleva. Skutečnost, že by došlo k jakémukoliv kontaktu vozidla s motocyklem, zcela odmítal.

3. Při hlavním líčení byla slyšena svědkyně [REDAKCE]. Svědkyně uvedla, že se jeli projet. Po celou dobu jel Jára na motorce před nimi. Kluci se honili, dělali blbosti. To, že by se obžalovaný snažil poškozeného předjet, uvedla, že neví. Na Vítkově je Jára předjel. Jednalo se o úplně normální předjetí, nic neobvyklého tam neproběhlo a ani nedošlo k žádné kolizi. Uvedla, že o žádném kontaktu vozidla s motocyklem bezprostředně před nehodou neví. Poté, co je Jára předjel, chvíli jeli a pak viděla, jak naboural do stromu. Svědkyně má za to, že nevybral zatačku. V jaké vzdálenosti byli s vozidlem, nedokázala odhadnout, bylo to cca 10 metrů. Pak už si jen vybavila ránu, kdy nabourali do stromu. Pokud jde o její zranění, svědkyně utrpěla zlomeninu obratle. V nemocnici byla asi 4 dny, doma na lůžku pak asi 2 měsíce. Žádné trvalé následky nemá, jen ji někdy bolí záda. Po nehodě se s obžalovaným setkala pouze jednou, a to když spolu byli za přítelkyní poškozeného. Pokud jde o ovlivnění návykových látek u obžalovaného a poškozeného, svědkyně ani jednoho z nich žádné drogy užívat neviděla, oba dva jí pod vlivem nepřipadali.

4. Ze znaleckého posudku Ing. Miroslava Tesaře (č.l. 61-160, 162-196) bylo zjištěno, že znalec na základě analýzy nehodového děje stanovil nárazové rychlosti motocyklu a vozidla Škoda Superb, kdy dále metodou zpětného odvíjení děje a společným složením obou analyzovaných dějů popsal chování obou účastníků nehodového děje před místem samotného střetu vozidla či motocyklu do překážek typu strom. K předmětné nehodě došlo na konci roviny před levotočivou zatačkou. Dle zpracované analýzy společného nehodového děje vozidla Škoda Superb a motocyklu Suzuki GSX probíhala na konci roviny před levotočivou zatačkou, kde došlo k nehodě obou účastníků nehodového děje, souběžná jízda vozidla a motocyklu, kdy jejich rychlosti jízdy byly velmi srovnatelné. Nebyl však dodržen bezpečný odstup vozidla a motocyklu vedle sebe. V tomto okamžiku vozidlo Škoda Superb a motocykl Suzuki GSX jely vedle sebe rychlostí 130 km/h. V místě kde musel motocyklista započít své klonění, aby projel levotočivou zatačkou, došlo ke krátkodobému kontaktu mezi vozidlem Škoda Superb a motocyklem Suzuki GSX, kdy tento kontakt motocyklu na vozidle Škoda Superb v oblasti pravých předních dveří v těsné blízkosti B sloupku zanechal adekvátní a odpovídající stopu. K poškození vozidla Škoda Superb došlo v rychlosti jízdy, ve které motocykl také opustil komunikaci a narazil touto srovnatelnou rychlostí do stromu.

K jízdě motocyklu znalec uvedl, že jeho jízda dle všech okolností probíhala tak, že aby tento motocykl mohl levotočivou zatačkou projet v předstřetové rychlosti cca 130 km/h, bylo nutné tento motocykl naklonit do zatačky v úhlu klonění v rozsahu od 38,5 do 42,7°. Během kontaktu mezi vozidlem Škoda Superb a motocyklem Suzuki GSX byl tento technický předpoklad pro projetí motocyklu zatačkou narušen a náraz do řídicích motocyklu od vozidla Škoda Superb tento předpoklad tak znemožnil. Od tečného kontaktu motocyklu Suzuki GSX s vozidlem Škoda Superb, do místa nárazu motocyklu do vzrostlého stromu, ujel motocykl Suzuki cca pouze 34 až 48m, což při rychlosti jízdy motocyklu 130 km/h odpovídá času 1,2s za níž by mohl motocyklista jakkoliv odvracet střet jeho motocyklu se vzrostlým stromem.

U analyzovaného střetu motocyklu došlo k tečnému kontaktu motocyklu se stromem, a dále ztrátě jízdní stability, která byla způsobena odrazem motocyklu od stromu, kdy motocykl následně dopadl na asfaltovou komunikaci a sunutím se pohyboval do koncové polohy.

Ke střetu motocyklu se stromem došlo v čase simulace 0,38s, kdy je vysoce technicky pravděpodobné, že během této doby nebyl motocyklista schopen jakkoliv ovlivnit průběh jízdy do místa střetu se stromem, nebyl schopen jakkoliv reagovat zpomalením či jakkoliv jinak. Znalec

vedl, že parametry střetu motocyklu se vzrostlým stromem tak považuje za zcela identické s parametry jízdy motocyklu v okamžiku jeho vyjetí mimo vozovku, v čase simulace 0s. Jakékoliv jiné vlivy jízdy motocyklu krajnicí lze vzhledem k rychlosti motocyklu a vzdálenosti do místa střetu pouze cca 14,75 m zanedbat.

U analyzovaného střetu vozidla Škoda Superb došlo k centrickému čelnímu střetu vozidla se stromem, kdy vozidlo naráželo do stromu téměř ve své podélné ose, a dále k odhození vozidla od této překážky do koncové polohy. Znalec poukázal k tomu, že u vozidla nebyla kola přední řídicí nápravy nijak výrazně natočena v rejdu, je zde jasný technický předpoklad, že vozidlo havarovalo se stromem s koly přední řídicí nápravy rovně (mírná pootočení jsou způsobena nehodovým dějem – kdy byl vyvozen tlak na přední nápravu, která se také nárazem celá výrazně posunula vzad). Tomuto předpokladu jízdy vozidla s koly rovně odpovídají i jízdní stopy zanechané vozidlem před místem střetu. Na simulovaný děj střet vozidla Škoda Superb se stromem, má vliv také odhad rychlosti, ze které vozidlo započalo brzdění. Znalec u hlavního líčení uvedl že v okamžiku, kdy došlo ke kontaktu motocyklu s vozidlem v okamžiku přejíždění, proběhla v čase 0,6-0,38 s psychická reakce, v jejímž důsledku řidič vozidla plně zašlápl brzdy. Výpočtem z rozptylu střepein byla určena nárazová rychlost vozidla Škoda Superb do stromu na rozsah od nejméně 57,7 do 61,3 km/h. Z provedené analýzy vyplývá, že vozidlo zpomalovalo maximálním možným zpomalením a na základě zpracovaného modelu lze dle znalce jednoznačně určit rychlost, ve které bylo započato brzdění vozidla na rychlost 105 km/h a také lze určit nárazovou rychlost vozidla, kdy tato rychlost vozidla byla ověřena výpočtem z rozptylu těžkých střepein, kdy při nárazu byly utrženy přední světlometry vozidla, které velmi symetricky dopadly před vozidlo Škoda Superb ve vzdálenosti 12,4 do 13,1m od místa střetu vozidla do stromu a výpočtem byla tato rychlost určena na hodnotu od nejméně 57,7 do 61,3 km/h. Ze zpracované simulace nehodového děje a také i ze zanechaných stop a na fotodokumentaci viditelných, zadokumentovaných okolnostech jízdy vozidla Škoda Superb do místa jeho střetu se stromem, lze s jistotou dále určit, že střet vozidla se vzrostlým stromem proběhl s téměř maximálním dosažitelným zpomalením vozidla, kdy vozidlo nijak nezatačelo a do stromu naráželo při svém tečném vyjetí z levotočivé zatačky.

Znalec uzavřel, že z technického hlediska bylo možné stanovit jako primární příčinu vzniku kritické situace nedodržení bočního odstupu vozidla Škoda Superb od motocyklu Suzuki GSX.

Dle odborné literatury je pro rychlost jízdy vozidel v rozsahu rychlosti 76 – 100 km/h určen bezpečný odstup empirickou hodnotou, určenou měřením na hodnotu 1,25m. Ze zpracované analýzy je patrné, že bezpečné předjetí motocyklu, za dodržení alespoň minimálního bočního odstupu v rychlosti 130 km/h nebylo z technického hlediska v místě vzniku kritické situace možné. Tento manévr by vyžadoval podstatně širší komunikaci.

Znalec se také zabýval možnostmi odvrácení střetu ze strany řidiče vozidla Škoda Superb, kdy z technického hlediska jedinou akceptovatelnou možností odvrácení střetu považoval možnost nezapočetí předjíždění, souběžné jízdy vedle motocyklu v daném místě. K analyzovanému ději znalec uvedl, že byla šetřena také mezní rychlost pro průjezd zatačkou s poloměrem 166,9m (v daném místě), která byla výpočtem určena pro povrch s adhezním třením suchého asfaltu, na hodnotu minimálně 136,98 km/h. Překročení mezní rychlosti pro průjezd zatačkou vozidla a motocyklu nebylo z technického hlediska příčinou vzniku kritické situace mezi vozidlem a motocyklem. Z tohoto hlediska není přípustná varianta, že by motocykl opustil zatačku tečně jen proto, že před zatačkou jel rychlostí 130 km/h.

K nehodovému ději automobilu pak došlo v důsledku reakce obžalovaného na kontakt vozidla s motocyklem, kdy v čase 0,6-,08 s proběhla psychická reakce, v jejímž důsledku plně zašlápl brzdy, přičemž v důsledku nehodového děje motocyklu si byl vědom toho, že nebude schopen projet zatačku. K uvedenému přispěl i ztráta adheze při plném sešlápnutí brzd ústící v náraz vozidla do stromu.

Dle znalce je vyličení nehodového děje ze strany řidiče vozidla Škoda Superb plně velmi dynamických změn. Ohledně výpovědi obžalovaného u hlavního líčení znalec uvedl, že z hlediska

dynamiky uváděného kontaktu motocyklu s vozidlem je vylíčení obžalovaného méně pravděpodobné. K ťuknutí motocyklu do vozidla došlo v okamžiku, kdy ještě nedocházelo k náklonu. V okamžiku, kdy došlo ke střetu vozidla s motocyklem a řidič vozidla si to uvědomil, začal odvracet nehodový děj. Znalec uvedl, že pokud řidič vozidla lícil, jak přerušoval brzdny manévry, vyhýbal vozidlo a strhával vozidlo, aby zabránil najetí na motocykl, či motocyklistu, kdy přestal brzdít, podrážoval a znovu započal maximálně zpomalovat, k uvedenému manévru plného dynamických změn nebyl z technického hlediska žádný prostor. Výpověď řidiče a vylíčení nehodového děje řidičem vozidla Škoda Superb bylo dle znalce technicky neakceptovatelné, přičemž o intenzivním brzdění a místě, v němž vozidlo započalo plně zpomalovat, svědčí zanechaná brzdová stopa, která o přerušení brzdění ničeho nenasvědčuje. Rovněž nic nenasvědčuje stržení volantu vpravo.

Pokud jde o technický stav havarovaných vozidel, u automobilu byly zjištěny technické nedostatky na kolech. Žádné závady, které by ovlivnily průběh předmětné nehody, nebyly zjištěny, a to ani na brzdové soustavě. Stejně tak u motocyklu. Ve vztahu k pneumatikám namontovaným na zadní nápravě vozidla nebylo vozidlo Škoda v dobrém technickém stavu, nebylo způsobilé k provozu na pozemních komunikacích a obžalovaný měl tomuto stavu přizpůsobit svou jízdu.

Znalec uvedl, že u ohledávaného vozidla Škoda Superb se také zaměřil na funkci zádržného systému vozidla. K funkci zádržného systému vozidla Škoda Superb uvedl, že bezpečnostní pás řidiče byl zjevně během nehodového děje použit, bezpečnostní pás spolujezdce však na svém povrchu nenesl žádné typické známky po jeho použití.

5. Z protokolu o nehodě (273-281), vč. plánek, a s tím související fotografické dokumentace (č. l. 282-300), z protokolů o zajištění vozidel (č. l. 301-302) a ze záznamu o provedení bezpečnostní inspekce (č. l. 303) bylo zjištěno, že v pondělí 15. 6. 2015 ve 20:10 hod. došlo na silnici III. třídy č. 27252 km 0,939 v katastru obce Frýdlant k dopravní nehodě. Obžalovaný při průjezdu levotočivé zatáčky vozidlem přešel k pravému okraji komunikace, kde došlo ke střetu pravých předních dveří jeho vozidla s řídítky motocyklu poškozeného ██████████, který poté vyjel mimo komunikaci a střetl se se vzrostlým stromem. Vozidlo obžalovaného po střetu dostalo smyk a též narazilo do vzrostlého stromu. Obžalovaný i jeho spolujezdkyně utrpěli zranění a byli transportováni do Krajské nemocnice v Liberci, poškozený ██████████ po převozu do nemocnice zemřel. Havarovaná vozidla byla z místa odtažena. Bylo provedeno měření a ohledání, při němž byly zjištěny stopy – brzdné stopy vozidel, zjištěna konečná postavení, místo střetů vozidel se stromy, místo vyjetí motocyklu z komunikace, rycí stopa od motocyklu, poškození vozidel. Provedené úkony byly fotodokumentovány a stopy byly popsány včetně náčrtku místa dopravní nehody s podrobně zachycenými místy jednotlivých stop. Ze záznamu o provedené bezpečnostní inspekci místa dopravní nehody (č.l. 303) bylo zjištěno, že silnice ev. č. III/27252 je v dobrém technickém stavu s šířkou 3,5 m. Po obou stranách silnice je vzrostlá alej. Dopravní značení bylo bez závad.
6. Z výsledků krevních testů obžalovaného (č. l. 29-30) bylo zjištěno, že v jeho krvi zjištěné odběrem dne 15. 6. 2015, v 21:30 hod. byl přítomen metamfetamin o koncentraci 129,24 ng/ml a amfetaminu o koncentraci 32,34 ng/ml. Přítomnost alkoholu zjištěna nebyla. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 31-38) bylo zjištěno, že hladina metamfetaminu a amfetaminu v krvi obžalovaného byla v době dopravní nehody nejméně 200 ng/ml. Obžalovaný tedy řídil motorové vozidlo pod vlivem návykové látky, a to pervitinu, přičemž vzhledem k míře ovlivnění nebyl takové činnosti schopen, když jeho stav bezpečné řízení a ovládání motorového vozidla vylučoval.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. l. 42-55) byl zjištěn rozsah a charakter zranění poškozeného ██████████, která utrpěl v důsledku dopravní nehody ze dne 15. 6. 2015. Bezprostřední příčinou jeho smrti byl úrazový otok mozku. Smrt Jaroslava ██████████ je v příčinné souvislosti se zraněními, která utrpěl při předmětné dopravní nehodě dne

- 15.6.2015. Všechna poranění vznikla zaživa, krátce před nástupem smrti. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 56-57) bylo zjištěno, že v krvi poškozeného [REDAKCE] zajištěné odběrem dne 15. 6. 2015, v 21:10 hod. byl přítomen metamfetamin o koncentraci 87,12 ng/ml, Δ 9tetrahydrocannabinol o koncentraci 8,63 ng/ml. Přítomnost alkoholu zjištěna nebyla.
8. Z ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie (č. l. 361-371) bylo zjištěno, hladina metamfetaminu nebo amfetaminu v krvi přesahující hranici 200 ng/ml způsobuje podstatné negativní ovlivnění řídicích schopností, tedy stav vylučující způsobilost řízení vozidla, u THC pak taková hranice činí množství 10 ng/ml.
 9. Z lékařské zprávy (č. l. 222) byl zjištěn rozsah a charakter zranění poškozené [REDAKCE], ke kterým došlo dne 15. 6. 2015. Předpokládaná pracovní neschopnost byla stanovena na dobu 6 týdnů, předpokládaná doba léčení pak 2 až 6 měsíců. Poškozená byla hospitalizována v období od 15. 6. do 18. 6. 2015.
 10. Z přílohy č. 1 (č. l. 1-18) bylo zjištěno, že obžalovaný kontaktoval svědkyni [REDAKCE], výpisem hovorů telefonního čísla užívaného poškozenou [REDAKCE] byla v období od 28. 11. 2015 do 30. 11. 2015 zaznamenána komunikace s telefonním číslem 721 498 115, které jak bylo zjištěno ze spisového materiálu užíval v daném období obžalovaný. Po dni 1. 12. 2015 nebyl již žádný další kontakt s poškozenou [REDAKCE] ze strany obžalovaného zaznamenán.
 11. Z oznámení o správním řízení (č. l. 355) a z rozhodnutí Magistrátu města Liberec ze dne 2. 2. 2016, č. j. MML022754/16/022754/OD/Kzá (č. l. 356) bylo zjištěno, že obžalovanému bylo pozastaveno řídicí oprávnění pro skupiny a podskupiny AM, A1, A2, B1 a B z důvodu nutnosti přezkoumat jeho zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel. Ze zprávy psychiatrického oddělení (č. l. 357) bylo zjištěno, že obžalovaný byl od 4. 1. do 1. 2. 2016 hospitalizován v Psychiatrické léčebně Kosmonosy z důvodu psychotické poruchy, užívání drog. Po propuštění mu byla doporučena psychiatrická ambulantní péče.
 12. Ze zprávy Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (č. l. 256-260) a ze zprávy Vojenské zdravotní pojišťovny (č. l. 267-272) byly zjištěny náklady těchto pojišťoven, jež vynaložily za péči o poškozenou [REDAKCE] a poškozeného [REDAKCE], kdy Všeobecné zdravotní pojišťovna ČR si je vyúčtila na částku ve výši 33 200,88 Kč za poškozenou [REDAKCE], a Vojenská zdravotní pojišťovna na částku ve výši 339 107 Kč za poškozeného [REDAKCE].
 13. Z opisu Rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný doposud nebyl shledán vinným za spáchání trestného činu. Z výpisu z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že řídicí průkaz obžalovaného byl odevzdán dne 19. 2. 2016. V období od 6. 7. 2012 do 14. 11. 2013 byl shledán vinným za spáchání dopravního přestupku celkem ve čtyřech případech, kdy mu byly za tyto přestupky opakovaně uloženy pokuty v řádech tisíců korun a ve dvou případech mu vysloven i zákaz řízení motorových vozidel. V jednom případě šlo o přestupek dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) zákona silničního provozu, tedy řízení vozidla pod vlivem alkoholu.
 14. Shora uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu dle § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu, a dospěl k závěru, že jednoznačně prokazují, že se obžalovaný žalovaného skutku dopustil, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by jej mohl spáchat někdo jiný. Soud má za prokázané, že obžalovaný dne 15. 6. 2015, ve 20:10 hod., v katastru obce Frýdlant řídil automobil Škoda Superb 3U při nedovolené rychlosti 130 km/h a v nepřehledné levotočivé zatáčce předjížděl motocykl Suzuki GXS R 750, řízený poškozeným [REDAKCE], zapříčinil náraz řídicíků motocyklu do pravé strany automobilu, v jehož důsledku došlo k vybočení motocyklu a následně i automobilu ze silnice vpravo a jejich střet se stromem. Poškozený Jaroslav [REDAKCE] v důsledku uvedené nehody utrpěl zranění, popsaná v provedeném znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v jejichž důsledku zemřel, přičemž smrt je

v příčinné souvislosti se zraněními, která poškozený utrpěl při předmětné dopravní nehodě dne 15.6.2015. V důsledku dopravní nehody došlo i k poranění Barbory [REDACTED], která na místě spolujezdce ve vozidle Škoda Superb, řízeným obžalovaným, utrpěla zlomeninu bederního, kdy byla v neschopnosti cca 2 měsíce.

15. Obžalovaný sice v řízení popíral, že by předjížděl motocykl poškozeného a že by do něho narazil a způsobil sjetí obou vozidel ze silnice. Z popsání jednání je však usvědčován provedenými důkazy. Soud vycházel zejména ze znaleckého posudku Ing. Tesaře, který na základě objektivních skutečností, zadokumentovaných stop, provedených měření a nepochybných vstupních údajů provedl analýzu nehodového děje, na jejímž základě dospěl k závěru, že primární příčinou vzniku nehodového děje bylo nedodržení bočního odstupu auta od motorky. Ze znaleckého posudku, konkrétně zpracované analýzy společného nehodového děje vozidla Škoda Superb a motocyklu Suzuki GSX vyplývá, že na konci roviny před levotočivou zatáčkou probíhala souběžná jízda vozidla a motocyklu, kdy jejich rychlosti jízdy byly velmi srovnatelné, ale nebyl dodržen bezpečný odstup vozidla a motocyklu vedle sebe. V místě kde musel motocyklista započít své klonění, aby projel levotočivou zatáčku, došlo ke krátkodobému kontaktu mezi vozidlem Škoda Superb a motocyklem Suzuki GSX, kdy tento kontakt motocyklu na vozidla Škoda Superb v oblasti pravých předních dveří v těsné blízkosti B sloupku zanechal adekvátní a odpovídající stopu. K poškození vozidla Škoda Superb došlo v rychlosti jízdy, ve které motocykl také opustil komunikaci a narazil touto srovnatelnou rychlostí do stromu. Skutečnost, že mezi obžalovaný a poškozeným probíhala rychlá jízda, kdy tito se vzájemně honili, potvrdil i sám obžalovaný i svědkyně [REDACTED]. V následném průběhu děje se však výpovědi zcela rozcházejí a neodpovídají technickým závěrům znaleckého posudku, o nichž soud nemá důvodu pochybovat. Obžalovaný v přípravném řízení nejprve uváděl, že k žádnému kontaktu s motocyklem poškozeného nedošlo a že tento jej předjížděl zleva. U hlavního líčení pak obžalovaný tvrdil, že jej poškozený [REDACTED] s motocyklem předjížděl zprava, že došlo k lehkému ťuknutí řidítek do vozidla v důsledku sklouznutí motocyklu na šterku. S tvrzením obžalovaného u hlavního líčení je pak v rozporu výpověď svědkyně [REDACTED], která byla účastna jízdy ve vozidla Škoda Superb a která jednoznačně uvedla, že je poškozený předjel, nicméně nejednalo se o žádný neobvyklý manévr a k žádnému kontaktu motocyklu s vozidlem nedošlo. Pro rozpornost a nejednotnost výpovědí soud nevěřil ani verzi obžalovaného ani verzi [REDACTED]. Výpověď svědkyně soud považoval za nepravdivou ve snaze pomoci obžalovanému. Nelze přehlédnout, že obsahem se výpověď podobala verzi, kterou uváděl obžalovaný v přípravném řízení, v němž svědkyně odmítla podat k průběhu nehody jakékoliv vysvětlení. Soud poukazuje i k prokázaným kontaktům svědkyně obžalovaným v době, kdy v rámci přípravného řízení byly prováděny procesní úkony v podobě podání vysvětlení, kdy svědkyně [REDACTED] odmítala uvést jakékoliv skutečnosti ohledně předmětné nehody. Následné vyjádření obžalovaného u hlavního líčení k průběhu předjíždění vozidla s motocyklem je však odlišné a výpověď svědkyně s ním nekoresponduje. Skutečnost, že došlo ke kontaktu motocyklu s vozidlem, konkrétně řidítek motocyklu s pravou stranou vozidla je prokazována důkazy, zejména dokumentovaným poškozením – promáčknutím předních pravých dveří vozidla v místech na klikou ve výšce 0,85-0,86m. Sám obžalovaný u hlavního líčení připustil, že došlo k ťuknutí řidítka do jeho vozidla. Z uvedeného je nepochybné, že došlo k souběžné jízdě obou vozidel. Jak shora uvedeno, soud však nevěřil ani obžalovanému ani svědkyni v tom smyslu, že došlo k předjíždění vozidla motocyklem. Verzi obžalovaného, že poškozený předjížděl zprava nelze přisvědčit, když tato nekoresponduje ani s výpovědí obžalovaného s přípravného řízení ani s výpovědí svědkyně [REDACTED]. Veze svědkyně, že je motocykl předjížděl obvyklým způsobem, tedy lze předpokládat, že zleva pak neodpovídá místo, resp. strana poškození vozidla. I v daném směru neměl soud pochybnosti o závěrech znaleckého posudku vypovídajících o tom, že vozidlo obžalovaného předjíždělo motocykl poškozeného, že probíhala souběžná jízda. Pokud obžalovaný tvrdil, že k nárazu, resp. souběžné jízdě došlo v rychlosti 50 km/h, že poškozený poté, co zavadil řidítka o jeho vozidlo, to vyrovnal zrychlil a rozjel se, je v tomto rozsahu jeho výpověď vyvrácena znaleckým posudkem, resp. jeho závěry

ohledně analýzy jízdy motocyklu. Jak bylo analyzováno, od tečného kontaktu motocyklu Suzuki GSX s vozidlem Škoda Superb, do místa nárazu motocyklu do vzrostlého stromu, ujel motocykl Suzuki cca pouze 34 až 48m, což při rychlosti jízdy motocyklu 130 km/h odpovídá času 1,2s. Tyto závěry zcela znemožňují verzi obžalovaného, že by se motocyklista rozjel a ujel mu do vzdálenosti 40-50m. Rovněž rychlost jízdy tvrzená obžalovaným je vyvrácena zjištěnými rychlostmi. Pokud znalec uvedl, že parametry střetu motocyklu se vzrostlým stromem považuje za zcela identické s parametry jízdy motocyklu v okamžiku jeho vyjetí mimo vozovku, je zjevné, že za souběžné jízdy obou vozidel lze předpokládat rychlost vozidla okolo 130 km/h shodně s motocyklem. Rychlost vozidla je pak mimo jiné odvíjena od jeho vypočtené nárazové rychlosti, které předcházelo zpomalení vozidla, jak uvedl znalec. Pokud obžalovaný uváděl, že se brzdným manévrem, stržením volantu doprava snažil, aby nepřešel poškozeného, je třeba poukázat, že ohledáním bylo zjištěno vozidlo Škoda s koly rovně, čemuž odpovídají i jízdní stopy zanechané vozidlem před místem střetu, což opět znevěrohodňuje tvrzení obžalovaného o průběhu události. Rovněž znalec označil popis jízdy obžalovaným za technicky nemožné. Jak je zjištěno ze zpracované simulace nehodového děje a také i ze zanechaných stop a na fotodokumentaci viditelných, zadokumentovaných okolnostech jízdy vozidla Škoda Superb do místa jeho střetu se stromem, střet vozidla se stromem proběhl s téměř maximálním dosažitelným zpomalením vozidla, kdy vozidlo nijak nezatačelo a do stromu naráželo při svém tečném vyjetí z levotočivé zatáčky. Nehoda vozidla je v přímé souvislosti se způsobem jízdy obžalovaného a prvotního nehodového děje.

16. Ze všech zjištěných okolností v návaznosti na zjištění znalce bylo stanoveno, že z technického hlediska bylo možné stanovit jako primární příčinu vzniku kritické situace nedodržení bočního odstupu vozidla Škoda Superb od motocyklu Suzuki GSX. Ze strany obžalovaného bylo jedinou akceptovatelnou možností odvrácení střetu možnost nezapočetí předjíždění, souběžné jízdy vedle motocyklu v daném místě, když soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že předmětný děj nastal. Nelze přehlédnout ani tu skutečnost, že obžalovaný měl mimo jiné přizpůsobit jízdu i technickému stavu vozidla. Rovněž je třeba poukázat k tomu, že obžalovaný byl pod vlivem pervitinu a není vyloučeno, že jeho vnímání předmětných událostí bylo zkreslené právě v důsledku vlivu návykové látky. V této souvislosti pak nekoresponduje tvrzení obžalovaného ohledně množství požitých látek jím i poškozeným se zjištěními a závěry znaleckého posudku. Obžalovaný tvrdil, že poškozený si aplikoval 0,3-0,4 g, kdežto obžalovaný 0,1-0,2 g. Výsledky krevních testů obžalovaného byla zjištěna přítomnost metamfetaminu o koncentraci 129,24 ng/ml. V krvi poškozeného [REDACTED] a pak byl zajištěn metamfetamin o koncentraci 87,12 ng/ml, Δ^9 tetrahydrocannabinol o koncentraci 8,63 ng/ml. Je zjevné, že koncentrace uvedených látek byla vyšší u obžalovaného, ačkoliv ten tvrdil požití menšího množství pervitinu oproti poškozenému. Pokud obžalovaný uváděl, že poškozený se před jízdou napil ještě whiskey, nelze přehlédnout, že přítomnost alkoholu nebyla v krvi poškozeného zjištěna. Soud dospěl k závěru, že i v daném směru obžalovaný upravuje fakta ve svůj prospěch. Je nepochybná skutečnost, vyplývající ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, že hladina metamfetaminu a amfetaminu v krvi obžalovaného byla v době dopravní nehody nejméně 200 ng/ml. Obžalovaný tedy řídil motorové vozidlo pod vlivem návykové látky, a to pervitinu, přičemž vzhledem k míře ovlivnění nebyl takové činnosti schopen, když jeho stav bezpečné řízení a ovládání motorového vozidla vylučoval.
17. Z prokázaného způsobu jízdy obžalovaného ve stíhaný den je zjevné, že obžalovaný jakožto řidič dostatečně nesledoval situaci v provozu, když nereagoval na blízký odstup od předjížděného motocyklu, mimo jiné v souvislosti s očekávanou levotočivou zatáčkou, pro jejíž bezpečné předjetí bylo nezbytné ponechat dostatečný prostor k náklonu motocyklu. S ohledem k malé šířce vozovky lemované alejí stromu a jak uvedeno levotočivé zatáčky za níž nebyl dostatečný výhled (viz fotografie z nehodového místa), nebylo namístě předjíždět motocykl, když jak vyplývá z pořízené dokumentace, neměl obžalovaný dostatečný rozhled na vzdálenost umožňující

bezpečné předjetí a zároveň nedodržením bočního odstupu vozidla od motocyklu ohrozil předjížděného motocyklistu, v důsledku čehož pak došlo k vybočení motocyklu a následnému střetu se stromem. Vzhledem k tomu, že vozidlo jelo rychlostí okolo 130 km/h, byla překročena rychlost zákonem povolená, která je mimo obec stanovena nejvýše 90 km/h.

18. Tím, že obžalovaný nedostatečně sledoval situaci v provozu na pozemních komunikacích, jel nedovolenou rychlostí, předjížděl motocyklistu shora uvedeným způsobem, zapříčinil dopravní nehodu, při níž utrpěl poškozený [REDAKCE] zranění, jejichž vlivem zemřel a poškozená [REDAKCE] zranění s nutnou dobou léčení 2 měsíce. Obžalovaný naplnil skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, když z nedbalosti způsobil smrt a spáchal takový čin proto, že hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy. Povinnost sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích řidiči ukládá ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, nejvyšší rychlost 90 km/h, jíž smí jet řidič mimo obec, stanoví ust. § 18 odst. 3 citovaného silničního zákona a povinnost, že řidič nesmí předjíždět, pokud nemá před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí a pokud by ohrozil jiné účastníky provozu na pozemních komunikacích vyplývá z ust. § 17 odst. 5 písm. a), c) zákona č. 361/2000 Sb. Ze shora uvedené analýzy jízdy obžalovaného a okolnostem vzniku dopravní nehody je nepochybné, že jízda obžalovaného, kterou porušil dopravní předpisy, byla v příčinné souvislosti s uvedenou havárií. Ze všech okolností vyplývá, že jízda obžalovaného o vysoké rychlosti byla riskantní, předjíždění motocyklu na úzké vozovce s nedostatečným výhledem do dálky je pak třeba z hlediska zavinění hodnotit tak, že si obžalovaný měl a mohl být vědom toho, že nedodržením dostatečného odstupu od předjížděného motocyklu, zejména v úseku před zatáčkou může způsobit i případný střet, v jehož důsledku může dojít následkům předvídaným v ust. § 143 tr. zákoníku, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nezpůsobí. Co se týká porušení zákonných norem, v daném případě soud jej hodnotil jako hrubé porušení, které bylo velmi intenzivní a nepochybně vyvolávající reální nebezpečí, že dojde ke smrtelnému následku přepokládanému v ustanovení § 143. V daném případě byl obžalovaný pod vlivem návykové látky, v jejímž důsledku nebyl schopen řídit motorové vozidlo, když jeho stav bezpečné řízení a ovládání motorového vozidla vylučoval. Řídit vozidlo po užití návykové látky je pak zapovězeno ust. § 5 odst. 2 písm. b) silničního zákona. Zároveň jel obžalovaný nepřiměřenou rychlostí, značně přesahující zákonem povolenou rychlost, jeho jízda byla značně riskantní, ohrožující ostatní účastníky silničního provozu a rovněž, jak uvedl znalec, nepřizpůsobil svou jízdu ani technickému stavu vozidla. Je zjevné, že obžalovaný v uvedených směrech nedodržel povinnou míru opatrnosti vyplývající z pravidel silničního provozu, když mohl zcela reálně předvídat následky shora popsané nebezpečné jízdy a smrt poškozeného [REDAKCE] je v příčinné souvislosti s popsaným jednáním obžalovaného. V případě obžalovaného lze hovořit o hrubé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 2 tr. zákoníku.
19. Jednání obžalovaného, v jehož důsledku došlo k nehodovému ději, při němž poškozená Barbora [REDAKCE] utrpěla zlomeninu bederního obratle, kdy doba léčení trvala 2 měsíce, kvalifikoval soud jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Z lékařské zprávy i výpovědi poškozené Krchovové bylo zjištěno, že způsobené zranění si vyžádalo dvouměsíční léčení. V tomto směru je pak poranění poškozené definováno jako těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, tedy jako delší dobu trvající poruchu zdraví. V soudní praxi vžitou hranicí je doba šesti týdnů vyjadřující delší dobu trvající porucha zdraví. Z lékařské zprávy i výpovědi poškozené byly zjištěny projevy a následky jejího zranění. Bylo prokázáno, že poškozená byla citelně omezena v běžném způsobu života po dobu delší než 6 týdnů. Mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem ve vztahu k poškozené [REDAKCE] je jednoznačně dána příčinná souvislost, když jak bylo shora uvedeno, v důsledku porušení povinností vyplývajících obžalovanému z příslušných dopravních předpisů došlo k nehodě vozidla obžalovanému, při které poškozená utrpěla uvedené zranění. Jak bylo shora

podrobně vyloženo, k nehodovému ději došlo v důsledku primárního pochybení obžalovaného, a to nedodržením dostatečného odstupu od předjížděného motocyklu, v jehož důsledku došlo ke sjetí motocyklu ze silnice a následného sjetí i vozidla obžalovaného ústící ve střetu do stromu. V uvedených souvislostech nedošlo k přerušení příčinné souvislosti. Výše uvedené závadové jednání obžalovaného bylo příčinou první nehody poškozeného [REDAKCE], popsany způsob jízdy obžalovaného pak v důsledku vedl i k druhé havárii, a to vozidla obžalovaného. I v daném případě pro naplnění subjektivní stránky postačuje zavinění ve formě nedbalosti. Soud považuje za prokázané, že obžalovaný nedodržel citované povinnosti v rámci řízení motorového vozidla, jeho způsob jízdy byl v rozporu se zákonnými pravidly silničního provozu a obžalovaný si musel být vědom, že rychlou, riskantní jízdou, předjíždějící motocykl v nedostatečné vzdálenosti může způsobit dopravní nehodu, ovšem zjevně bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde.

20. Jednání obžalovaného pak soud v neposlední řadě kvalifikoval jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Ustanovení § 274 chrání život a zdraví lidí a majetek před ohrožením určitého druhu, zejména pocházejícím z činností konaných pod vlivem návykové látky. Toto ustanovení zakazuje vykonávat určité zaměstnání nebo činnost, v daném případě se jednalo o řízení motorového vozidla, ve stavu vylučujícím způsobilost, kterou si pachatel přivodil vlivem návykové látky. Ze zákonných znaků, zejména z dikce „by mohl ohrozit“, vyplývá, že trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 je spáchán provedením zakázaného jednání, které má obecně nebezpečnou povahu. V daném případě nebezpečí chráněným zájmům nemusí konkrétně a bezprostředně hrozit, stačí i jen vzdálená možnost poruchy, daná již tím, že pachatel vykonal určitou činnost. Při řízení motorového vozidla pak stav ohrožení nastává již při zahájení jízdy, když ohrožení je dáno samotnou povahou vozidla a jízdy v něm řídiči pod vlivem návykové látky. Skutková podstata ust. § 274 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pak předpokládá způsobení dopravní nehody, k níž v důsledku jednání obžalovaného došlo.

Pod pojmem návyková látka se rozumí různé druhy látky, které jsou způsobilé nepříznivě ovlivnit psychiku člověka, a jedná se zejména o alkohol, omamné, psychotropní a další látky, které negativně působí na schopnosti ovládací a rozpoznávací nebo na sociální chování, což látka metamfetamin nepochybně je. Pro stav vylučující způsobilost neexistuje žádná konkrétní definice, neboť různé návykové látky působí na člověka odlišně a rozdílně ho ovlivňují se zřetelem k provozované činnosti, a proto je nutné v každém jednotlivém případě zkoumat, jakou měrou byla požitou návykovou látkou ovlivněna schopnost vykonávat pachatelem provozovanou činnost. K naplnění znaků tohoto trestného činu se nevyžaduje takový stav, kdy pachatel upadá do bezvědomí nebo není schopen komunikace, ale postačí takové ovlivnění fyzických a psychických schopností návykovou látkou, které vylučuje způsobilost vykonávat zaměstnání nebo jinou činnost, při které by mohl být ohrožen život nebo zdraví lidí nebo způsobena značná škoda na majetku.

Jak bylo zjištěno v rámci provedeného dokazování, s poukazem k závěrům znaleckého posudku a koncentraci metamfetaminu v krvi obžalovaného, je jednoznačné, že pro silniční provoz i ostatní účastníky silničního provozu byl obžalovaný jako řidič motorového vozidla při zjištěné koncentraci metamfetaminu nebezpečný. Jak vyplývá ze znaleckého posudku, u obžalovaného byla v souvislosti s požitím pervitinu bezpečně vyloučena způsobilost řídit motorové vozidlo. Dle znaleckého posudku psychomotorické a kognitivní schopnosti většiny osob se sérovou hladinou metamfetaminu vyšší než 200 ng/ml (hladina dovozaná u obžalovaného), jsou narušeny mimo jiné nekritičností. Řízení motorového vozidla takovou osobou je rizikové, bez zábran, např. neodpovídající vysokou rychlostí, s přeceněním vlastních schopností, vrší se chyby při řízení. Způsob jízdy obžalovaného pak zcela koresponduje s popsányými projevy. Je nepochybné, že i přes subjektivní vnímání obžalovaného, nebyla dána s prokázanou hladinou drogy v krvi obžalovaného, schopnost bezpečného řízení motorového vozidla a obžalovaný se tak nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla, kterou si přivodil užitím návykové

látky. V uvedeném stavu pak obžalovaný způsobil dopravní nehodu, v jejímž důsledku došlo ke smrti poškozeného [REDAKCE] a zranění poškozené [REDAKCE].

Z hlediska zavinění je zde dán úmysl. Obžalovaný si byl vědom, že před jízdou požil pervitin. Jak sám uvedl, v uvedené době bral pervitin, byl na něm závislý. Obžalovaný si bezpochyby byl vědom, že není přípustné řídit motorové vozidlo po požití návykové látky. Nelze přehlédnout skutečnost, že obžalovaný sám dobrovolně odevzdal řidičský průkaz v souvislosti s užíváním drog a je zjevné, že jeho jednání – řízení po požití návykové látky a pod jejím vlivem bylo úmyslné a vědomé.

21. V rámci právní kvalifikace a posouzení míry zavinění obžalovaného se soud mimo jiné zabýval i skutečností, že v krvi zemřelého [REDAKCE] byl zjištěn metamfetamin o koncentraci 87,12 ng/ml, Δ^9 tetrahydrocannabinol o koncentraci 8,63 ng/ml a rovněž prokázanými okolnostmi jízdy, když nárazová rychlost motocyklu byla vypočtena v rozsahu od nejméně 116,6 km/h do nejvýše 133,9 km/h, tedy přesahující zákonný limit 90 km/h. V daných souvislostech pak soud důkladně posuzoval otázku nehodového děje, jeho původce a příčinný vztah, když z uvedených okolností je zřejmé, že i poškozený Šroubek jakožto řidič motocyklu porušil příslušná ustanovení silničního zákona, konkrétně § 5 odst. 2 písm. b) a § 18 odst. 3 silničního zákona a je třeba konstatovat, že na vzniku následku ve formě úmrtí poškozeného v souvislosti s dopravní nehodou mohlo spolupůsobit více příčin a sice krom zaviněného jednání obžalovaného též spoluzavinění poškozeného. V této souvislosti byl soud veden ke zhodnocení principu gradace příčinné souvislosti ve vztahu ke vzniku následku na životě poškozeného. Požadavek příčinného vztahu znamená, že určitá osoba může být trestná jen tehdy, jestliže svým jednáním následek skutečně způsobila. Základním předpokladem trestní odpovědnosti je bezpečné zjištění příčinného působení jednání obviněného na společenské vztahy chráněné trestním zákonem a toho, zda toto jednání nese znaky zavinění ve smyslu § 15 a § 16 tr. zákoníku. Jak soud shora podrobně vyložil, primární příčinou vzniku následku bylo nedbalostní jednání obžalovaného, kdy zásadní okolností bylo nedodržení bezpečného odstupu od předjížděného motocyklu. Samotná jízda v uvedené rychlosti pak nebyla sama o sobě skutečností, v jejímž důsledku by došlo ke sjetí vozidel ze silnice a následnému střetu se stromy, jak vyplývá jednoznačně ze znaleckého posudku. Dle analýz a simulace znalce by motocykl byl schopen předmětnou zatáčku projet i rychlostí vyšší než 130 km/h, ovšem za předpokladu patřičného sklopení motocyklu, k němuž nebyl v důsledku předjíždění motocyklu vozidlem obžalovaného prostor. Místo, kde započalo tečné vyjetí je z technického hlediska místo, kde by za normálních okolností vysoce pravděpodobně došlo ke sklopení motocyklu motocyklistou a v daném případě je pak jednoznačná příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem. Přičemž uvedená příčinná souvislost se nepřerušuje, pokud k jednání pachatele přistoupí další skutečnosti, jež spolupůsobí při vzniku následku, avšak jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez níž by k následku nebylo došlo. Příčinou je každý jev, bez něhož by jiný jev nenastal, resp. nenastal způsobem, jakým nastal. Trestní odpovědnost pachatele za tento následek závisí na tom, zda následek i příčinný průběh k němu vedoucí jsou kryty pachatelovým zaviněním či nikoliv.
22. V případě posuzované věci je nutné na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že prvotní a hlavní příčinou bylo protiprávní jednání obviněného, který se jako řidič osobního automobilu nedostatečně věnoval řízení vozidla, resp. dostatečně nesledoval provoz, nedodržel bezpečný odstup od předjížděného vozidla, čímž jej ohrozil a neumožnil sklopení motocyklu pro bezpečné projetí zatáčky, v jehož důsledku došlo ke střetu vozidel a následnému tečnému vyjetí motocyklu ze silnice. Následkem tohoto jednání pak byla havárie obou vozidel, v jejichž důsledku došlo k uvedeným následkům. Rovněž skutečnost, že poškozená [REDAKCE] nebyla připoutána bezpečnostním pásem, jak bylo vyloženo znaleckým posudkem, čímž sama porušila povinnost přepravované osoby stanovenou v § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, nebyla výlučnou a samostatnou příčinou, která by mohla způsobit následek bez ohledu na předešlé jednání obžalovaného, nýbrž

tvořila pouze přístupující příčinu, která spolupůsobila při vzniku následku. Z provedených důkazů nenasvědčuje nic tomu, že by ke způsobenému zranění poškozené nedošlo, pokud by tato byla řádně připoutána a smrti poškozeného ██████, pokud by jel rychlostí nižší a nebyl ovlivněn návykovými látkami.

23. Obžalovaný vymezeným jednáním porušil citovaná ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a důsledkem toho vyvolal následek v podobě příslušné dopravní nehody, při níž poškozený ██████ utrpěl smrtelná zranění a poškozená ██████ těžkou újmu na zdraví. Jednání obžalovaného zůstalo primární příčinou a v tomto směru není podstatné, že k následku přispěla i další příčina, např. okolnost, že poškozená nebyla v době dopravní nehody připoutána bezpečnostním pásem. K uvedeným spoluzaviněním poškozených pak soud přihlédl při ukládání trestu obžalovanému.
24. Při úvaze o druhu a výši trestu soud postupoval dle ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 tr. zákoníku. Obžalovanému polehčuje, že je osobou trestně zachovalou, dosud nebyl soudně trestán. Obžalovaný z vlastní vůle podstoupil léčbu z drogové závislosti a drogy již neužívá. Dobrovolně rovněž odevzdal řidičský průkaz. Způsobeného následku obžalovaný litoval. Ke stíhanému jednání v jeho rozsahu se nedoznal. Obžalovaný připustil, že před jízdou užil pervitin, nicméně vyloučil, že by došlo ke střetu a že by zapříčinil vznik dopravní nehody. Přitěžující okolností je vysoká společenská škodlivost činu obžalovaného, nicméně v rámci hodnocení společenské škodlivosti soud promítl porušení povinností samotnými poškozenými. Obžalovanému přitěžuje spáchání tří přečinů. Soud zdůrazňuje, že bezohlednou, hazardní jízdou, nedovolenou a nepřiměřenou rychlostí a ve stavu vylučujícím schopnost obžalovaného bezpečně řídit motorového vozidlu, který si přivodil požitím návykové látky, způsobil smrt poškozeného a těžkou újmu na zdraví Barbory ██████. Jeho vysoce škodlivé jednání významně zasáhlo do života matky zemřelého. Dle soudu vzhledem k povaze zavinění a rozsahu následků kvalifikované nedbalosti nepřichází v úvahu uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Jiný trest v daném případě by nevedl k dosažení smyslu trestu včetně generální prevence, přičemž následky nehodového děje nebyly zpříčiněny lidským selháním, ale zcela vědomým porušením dopravních předpisů. Dle soudu s ohledem ke všem okolnostem nemůže být dosaženo účelu trestu toliko postihem výchovným. S přihlédnutím k osobě obžalovaného, jeho dosavadní bezúhonnosti projevené lítosti má soud za to, že výkon trest bude mít na obžalovaného důrazný dopad a výměru trestu stanovil v trvání dvou let, tedy na samé dolní hranici zákonné trestní sazby ust. § 143 odst. 2 tr. zákoníku, který je nejprísněji postižitelným trestným činem, pro které byl obžalovaný uznán vinným. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, účinného od 1.10.2017. Dle 56 odst. 2 a) tr. zákoníku soud zpravidla zařadí do věznice s ostrahou pachatele, u kterého nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, soud zpravidla zařadí do věznice se zvýšenou ostrahou pachatele, kterému byl uložen výjimečný trest (§ 54), kterému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 108), kterému byl za zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3) uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let, nebo který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.
- Z uvedeného je zřejmé, že v případě odsouzeného jsou splněny podmínky dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro zařazení do věznice s ostrahou.
- Trest je obžalovanému ukládán jako úhrnný v souladu s ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když je trestán za tři trestné činy.
25. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel. Výměru trestu soud uložil v první polovině zákonné trestní sazby, když obžalovaný se trestného činu dopustil v souvislosti s řízením vozidla, přičemž není rozhodné, zda v dané chvíli má oprávnění řídit

motorová vozidla, či řidičský průkaz dobrovolně odevzdal. Trest zákazu činnosti je namíste, když je jednoznačné, že je nutné obžalovaného pro závažné hrubé porušení povinností při řízení vozidla z provozu na pozemních komunikacích eliminovat. Z výpisu EKŘ vyplývá, že obžalovaný byl opakovaně jako řidič postihnut pro přestupky a nejedná se o zcela bezúhonného řidiče. Nelze přehlédnout, že v daném případě porušení dopravních předpisů vedlo k fatálnímu následku. Obžalovaný je svou nedisciplinovaností v pozici řidiče nebezpečný ostatním účastníkům silničního provozu a je třeba jej z této činnosti pro určitý čas vyřadit, aby si své pochybení dostatečně uvědomil a své chování z pozice řidiče do budoucna přehodnotil a to zejména ve vztahu k respektu povinností, které mu jako řidiči zákon ukládá.

26. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3), nestanoví-li tento zákon jinak.

Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna s nárokem na náhradu škody ve výši 339.107,- Kč připojila před nařízením hlavního líčení, tedy dle § 43 odst. 3 tr. řádu řádně a včas. Připojení se k trestnímu řízení obsahuje podrobné vyúčtování jednotlivých hrazených služeb poskytnutých pojištěnci – zemřelému Jaroslavu [REDAKCE]. Vina obžalovaného byla plně prokázána, stejně tak jako příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním a nutností poskytnutí služeb poškozenému. Vynaložené náklady za zdravotní služby, které byly poškozenou uplatňovány, soud považoval za odůvodněné a v adhezním řízení prokázané, a proto nároku poškozené VZP ČR vyhověl v plné výši.

27. S nárokem na náhradu škody se mimo jiné připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna a s to s částkou 33.575,28 představující náklady vynaložené na hrazené služby poskytnuté zraněné Barboře [REDAKCE]. Ačkoliv soud jednoznačně dovodil jednoznačnou odpovědnost obžalovaného za následek spočívající ve zranění poškozené Krchovové. Při posuzování oprávněnosti nároku na náhradu škody však byl soud nucen zohlednit skutečnost, že poškozená v době nehodového děje nebyla připoutána bezpečnostním pásem. Jelikož soud nemá za dostatečně prokázáno, do jaké míry nepřipoutání bezpečnostními pásy ovlivnilo následky škody na zdraví poškozené, tedy v jakém poměru by měla stíhat obžalovaného povinnost způsobenou škodu za léčebné výlohy spojené s lékařským ošetřením poškozené nahradit, nezbylo než poškozenou zdravotní pojišťovnu ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu odkázat s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

28. V dané fázi řízení rovněž soud nemohl rozhodnout o nároku poškozené Márie [REDAKCE], matky zemřelého Jaroslava [REDAKCE]. Tato se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 5.000.000,- Kč, když předmětnou částku odůvodnila tak, že se zemřelým měla velmi pěkný vztah. I když s ní syn nežil, často se navštěvovali. Jeho smrt pro ni znamená velkou životní ztrátu, když kromě dcery, která bydlí v Praze, již nikoho nemá. V rámci provedeného řízení dospěl soud k závěru, že poškozená Márie [REDAKCE] stran uplatněného nároku na nemajetkovou újmu neunesla důkazní břemeno k řádnému přiznání uplatněného nároku. Poškozená sice tvrdila pěkný vztah se synem, je naprosto nepochybné, že se pro ni jedná o podstatnou životní ztrátu, nicméně v řízení nebyly žádným způsobem důkazně objektivizovány, vyjma přímého příbuzenského vztahu, tvrzené úzké vazby k poškozenému, které měly být podkladem uplatněné nemajetkové újmy. V řízení nebyly provedeny důkazy, jimiž by bylo zjištěno a prokázáno, jaký byl vztah pozůstalé k zemřelému, aby tak mohla být kvantifikována míra nemajetkové újmy ve sféře poškozené, když předmětná míra dokazování by přesahovala rámec tohoto trestního řízení. Soud proto poškozenou podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Liberec 7. prosince 2017

JUDr. Jana Švorčíková v. r.
předsedkyně senátu

Tento rozsudek **nabyl právní moci a vykonatelnosti dnem 13.6.2018** – výrok o vině a náhradě škody, dále v e spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 13.6.2018, č.j. 31 To 155/2018.

Připojení doložky právní moci provedla dne 17.7.2018 Radka Stančíková